

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Βερολίνου·

Πρὸ τινων ἡμερῶν συνήλθον ἐν Καρlsruή (Karlsruhe) ἡ 36ῃ σύνοδος τῶν Γερμανῶν φιλολόγων, φιλοσόφων καὶ παιδαγωγῶν. Ἐπὲρ τοὺς τετρακοσίους τοιοῦτους ἔλαβον μέρος εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο, συρρέσαντες καὶ ἐκ τῶν ἀπωτάτων ἔτι τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Σπουδαίοντα δὲ ἀνακρινόμενοι καὶ συζητήσαντες ἐγένοντο, καταδεικνύουσαι ἅπασι ἔτι πόσον καὶ πῶς ἔννοοῦσι νὰ ἐργάζωνται οἱ ἐν Γερμανίᾳ λόγιοι. Αἱ ἀναγνωσθεῖσαι σπουδαῖαι διατριβαὶ μακρὸν ἤθειον ἀποτελεῖσι κατάλογον, ἂν παρῶν ἐμνημονεύομεν. Ὅα μεταδύσωμεν ὁμῶς τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Ἐστίας» ἐκ τῶν ἐργασίων τοῦ συνεδρίου ἐκείνου ὅσα δύνανται νὰ κινήσωσι τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνος ἀναγνώστου.

Εἰς τὸ συνέδριον παρουσιάσθησαν μεταφράσεις ἐν ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ γλώσσῃ ποιημάτων τῶν Wilhelm Müller καὶ Uhland, διεγείραντι ἐνθουσιασμόν. Τοῦτο εἶνε φυσικὸν διὰ τοὺς Γερμανοὺς βλέποντας τὰ ἔργα τῆς φιλολογίας αὐτῶν ἀποδιδόμενα πιστῶς εἰς τὴν γλῶσσαν ἢν λατρεύουσιν. Ἀλλὰ τὸν Ἑλληνα ἀναγνώστην μία τοιαύτη μετάφρασις ἀγνοοῦμεν ἂν ἠδύνατο ποτε νὰ τὸν ἐνθουσιάσῃ. Καὶ διὰ νὰ μὴ ἀφήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἐστίας» ἀγεύστους τῶν κόπων τοῦ Γερμανοῦ μεταφραστοῦ, παραθέτομεν τοὺς ἑξῆς αὐτοῦ στίχους ἐκ τῶν εἰς τὸ συνέδριον ἀναγνωσθέντων.

Ὁ ἑορτασθὲν ὁ ἀγαθός·

Ἐταρός μοι ἦν ἄριστος,
Ἐταρός μοι ἦν φίλος.
Ὅσάνκις δὲ κλάγξει σῆμα,
Παρ' ἑμοὶ ἔβαινε βῆμα
Ἴσως μετρούμενος.

Βουμβεὶ βόλις δι' αὔρας·
Ἐμεγ' ἦν τὸν κτενεῖς;
Ἐτάρου μὲν ἐξικνεῖται,
Πρὸ ἑμοῦ ποδοῖν δὲ κείται,
Ἐμοῦ ὡς ἀπορραγεῖς.

Χέρα μοι θέλει προτείνει,
Βολιδ' ἦνίκα ἔγγειο.
Παρὰ τὸν βίον ἐκείνον
Ἐταρός μ' ἄριστος μέινον,
Χέρα τεῖναι οὐκ ἔχω.

Μετὰ συγκινήσεως καὶ λίαν τιμητικῶς ἐμνήσθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ ἀποθανόντος τῷ 1878 καθηγητοῦ τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ τῶν παιδαγωγικῶν μαθημάτων Herrman Koechly. Ὁ γινωσκτὸν, ὁ ἀνὴρ ἦν ἐκ τῶν θερμωτέρων τῆς Ἑλλάδος φίλων καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος θαυμαστῶν. Δι' ὄλου τοῦ βίου αὐτοῦ ἔνα πῶλον ἔστρεψε, νὰ ἐπισκερθῇ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἐνθυμοῦνται πολλοὶ ἀκόμη τὸν ἐνθουσιασμόν αὐτοῦ πατήσαντος τὸ ἔδαφος τῶν Ἀθηνῶν τῷ 1878. Ὅτε ἐπορεύθη νὰ προσκυνήσῃ εἰς τὸν Μαρθῶνα, ἔπεσεν ἐκ τοῦ ἵππου καὶ ἐκτύπησεν ὀλίγον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐκόλυθεν αὐτὸ νὰ μεταβῇ μετὰ τινος ἡμέρας εἰς Πλαταιάς. Ἐν Βοιωτίᾳ εὐρισκόμενος ἠσθένησε καὶ ἠναγκάσθη, ἐπειδὴ ἡ νόσος αὐτοῦ ὑπέμεινε εἰδενούτου, ν' ἀπέλθῃ τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ταλαιπωρία τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Τεργέστην πλοῦ εἰδένωσαν ἔτι μᾶλλον τὴν νόσον του, ἥτις καὶ κατεδίβασεν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον μόλις παλινοσσήσαντα. Ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, προΐδων τὸ μοῖρατον ἔλεος ὁ σοφὸς ἀνὴρ ἐποίησε τὸ ἕξῃς ἐπιγράμμα εἰς ἑαυτὸν, ἀνακοινῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦτο ἐν μέσῳ μεγάλης συγκινήσεως·

Ἀρμένιος Κοίχλυς, ὁ τ' αἰετ' ἐπέσθησεν Ἀθήνας·
Ὅφθ' αὐχῶν ἰδέσιν, μῶρην ἔβην θανάτου.

Ἐπὲρ τῆς γ' συνεδριάσεως τοῦ συνεδρίου ἡ φιλοσοφία πόλις παρέθηκε πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν αὐτοῦ

μεγαλοπρεπῆς δαίμων ἐν τῇ εὐρείᾳ αἰθούσῃ τοῦ καταστήματος τῆς ἐκθέσεως λαμπρῶς διακοσμημένη. Ὁ δὲ δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Schnetzler ἐκάλεσε τοὺς δημοτραπέζους εἰς ἀνευφημίαν ὑπὲρ τοῦ τίως πρυτάνεως τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου κ. Ἐρνέστου Κούρτιου. Ὁ σοφὸς τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας καὶ ἱστορίας καθηγητῆς λίαν συγκινηθεὶς ἐκ τῆς τιμητικῆς ταύτης ἐνδείξεως ἔλεξεν ὀλίγα, ὅλως ἀπαράσκευος, ὑπὲρ τῆς νεολαίας καλέσας εἰς ἀνευφημίαν τοὺς ἐνθουσιωδῶς ἀνευφημίσαντας αὐτόν. Νομίζομεν ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἐνδιαφέρον ἀνάγνωσμα τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Ἐστίας» παραθέτοντες μετάφρασιν τοῦ συντόμου αὐτοῦ λογιῶριου·

«Ὁ, τι εἰμὶ καὶ ἐπράξα, εἶπεν ὁ κ. Κούρτιος, τὸ ὄφειλόν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅταν, ὑπὸ τῆς τύχης ἐνοιοῦμαι νὰ διατρέψω ἐν τῇ νεανικῇ μου ἡλικίᾳ ὑπὸ τὸν λάμποντα οὐρανὸν, ἐν τοῖς σκιεροῖς ἐλαίωσι τῆς Ἑλλάδος, ἀνευρέγγην ὑπὸ τοῦ ἔρωτος πρὸς ἐκείνην τὴν χώραν, ἐν ἣ ἡ τέχνη θαυμάσιος ἤνθησε, τότε δὲν ὑπέσχεον ἀκόμη Ἑλλάδι τῆς σήμερον· ὀλίγα ὀρόμματα μόνον ἴσαν ὁρατὰ καὶ αὐτὰ ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τοῦ ἑδάφους, καὶ μόνον ἐν πνεύματι ἠδύνατό τις ὡς διὰ μαγείας νὰ τὰ ἐκθάψῃ· ἀλλὰ ἡ προσρῶσα ψυχὴ κατενόει ἤδη τοὺς ἱεροὺς χώρους, ὅπου οἱ ποιηταὶ ἔψαλλον καὶ οἱ γλύπται ἐδημιούργουν. Καὶ ὅταν, ὀλίγους μῆνας βραδύτερον, λόγον εἶνα ἐν τῷ ὄρειῳ τοῦ Βερολίνου περὶ Ὀλυμπίας ἐξεφώνουν, τότε ὁ ἐνθουσιασμός τὸν ὅπου ἐν ἑγῶ ἐξ ἐκείνης ἐθῆλασε, ὁ θαυμασμός, ὅστις καθόλου μὲ ἐπλήρων, αὐτὸς παρὰ τῇ παρρησιοκομῇ ὑψηλῇ κυρίᾳ, τῇ προστασίᾳ τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης, διήγειρε τὴν ἰδέαν νὰ μὲ ἐκλέξῃ ὡς παιδαγωγὸν τοῦ οἴου αὐτῆς, τοῦ τότε διαδόχου τῆς Πρωσίας. Οὕτω λοιπὸν ἐγὼ, τὸ τέκνον τῆς ἐλευθέρως πόλεως (*) εἰσῆλθον εἰς τὸν ἡγεμονικὸν οἶκον τοῦ Χοενζόλερν ἕνεκα τῆς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀγάπης μου.

Καὶ ὅτε τὸν μαθητὴν μου εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα ἦγον, καὶ περαιτέρω εἰς Ἀμβούργον καὶ τὰς ἡγεμονίας Σλέσβιγγ-Ὀλσταίν, τότε κατελαμβάνετο καὶ αὐτοῦ ἡ καρδία ὑπὸ ἀγάπης πρὸς τὴν ἐμὴν πατρίδα, καὶ ἀπὸ τότε εἰδένωεν ἤδη ὅτι οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς Πρωσίας διεφεύγετο, ἀλλ' ὅτι ἐνδοτάτην θερμότητα ὑπὲρ τῆς Γερμανίας συνηθάνετο, ἴσῃ δ' ἀγάπῃ, ἴσῃ θερμότητι εἶχε καὶ πρὸς τὴν τέχνην καὶ ἐγνώριζε προσέτι καὶ τοὺς ἄλλους νὰ θερμικῆν. Ἡδὲ ἀπὸ τότε ἐξεφράζετο ὁ πρίγκιψ ὅπως ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὁσάνκις περὶ τῶν κειμηλίων ὠμίλου, τὰ ὅποια τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ἀκόμη ἐκρυπτεν, ὅτι ἐλεύσεται ποτ' ἡμᾶρ, ὅτε ταῦτα εἰς φῶς ἐξαχθήσονται, καὶ ὁ χρόνος ἦλθεν.

Ὅταν ὁ μέγας πόλεμος ἐπολεμήθη καὶ τῆς εἰρήνης ὁ κλάδος, ἔνδοξος αὐτῷ τῷ Καίσαρι ἐπεδαφίλευθη, τότε ἀνεμνήσκετο τῶν λόγων, ὅς ὡς πρίγκιψ τῆς Πρωσίας ἐξήνεγκεν. Οὕτω λοιπὸν πάλιν ἠγγόμην εἰς τὴν Ἑλλάδα, κομιστῆς τῆς μεγάλης ἰδέας, ἥτις ἦν ἀξία τοῦ Γερμανοῦ αὐτοκρατοροῦ, νὰ προαγάγῃται εἰς φῶς· τοὺς ἠσχαροῦς οἴτινες ἐν τῷ ἑδάφει τῆς Ὀλυμπίας ἀνεπαύοντο, ἐκείνης τῆς Ὀλυμπίας, ἥτις πάλαι μὲν εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν μὲ εἶχε φέρει, ἦδη δὲ μὲ ἐκάλεε τοὺς ἐκεῖ κρυπτομένους μαγνητικῶς ἠσχαροῦς εἰς τὸν κόσμον νὰ ἐπιδαίξω.

Καὶ ἂν σήμερον ἐν τῷ οὐδῷ τοῦ γήρατος ἐκείνα τὰ ὄνειρα τῆς νεότητος ἀναμνησκῶμαι, ἀσθάνομαι, ὅτι ὅπως ποτὲ εἰμὲ, οὕτω καὶ σήμερον εἰς αὐτὴν τὴν νεότητα ἀνήκει τὸ μέλλον, εἰς αὐτὴν ἥτις αἰωνίως σφριγᾷ, αἰωνίως μεγάλως σκοποῦς ἐαυτῇ προβάλλει. Ἐπὲρ αὐτῆς λοιπὸν τῆς νεότητος καλῶς ἡμᾶς εἰς ἀνευφημίαν».

Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου ἡ Ἀναγραφή τῶν κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1882—83 ἀρχῶν αὐτοῦ, τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν καὶ παραρτημάτων καὶ πρόγραμματα τῶν διδασκασμένων μαθημάτων. Κατὰ τὴν Ἀναγραφὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν τῶν ἀποφόρων Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἔχει ὡς ἑξῆς· Τῆς Θεολογικῆς καθιγῆται 5, ὑφηγῆται 5· τῆς Νομικῆς καθιγῆται 10, ὑφηγῆται 12· τῆς Ἱστορικῆς καθιγῆται 19, ὑφηγῆται

(*) Ὁ ῥήτωρ κητάγεται, ὡς γινωσκτὸν, ἐκ τῆς ἐλευθέρως πόλεως Βρέμης (Bremen).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[1 Νοεμβρίου (Πέμπτη) 1882].

Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἐγένετο ἐναρξίς τῆς παρὰ δόσεως τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν κατὰ τὰ συμφωνημένα. Πρώτη παρὰ δόσις ἦτο τὸ Καραλή-Δερβὲν, ὅπερ ἐξεκωνώθη ὑπὸ τῶν τούρκων τὴν 11 π. μ., εἰδοποιηθείσης τῆς ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, ὅπως προῆλθε εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ τόπου ἀμφισβητουμένου ἐκείνου τμήματος. — Κατὰ τὸν ἐν τῇ Βουλῇ ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν τοῦ 1883 τὰ μὲν ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς φράγκα 73,113,610 τὰ δ' ἔξοδα εἰς φράγκα 72,072,003. — Ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα, παρέχον ἑνιαίως συγχύσεων ἀφορμὰς ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ ἐφαρμογῇ — (ὡς βασιλοπαῖδες Κωνσταντῖνος καὶ Γεώργιος ἤρξαντο μετέχοντες τῶν γυμνασίων τῆς σχολῆς τῶν Ἑυελπίδων περιβεβλημένοι καὶ τὴν στολὴν τῶν μαθητῶν αὐτῆς. — Ἐκ τῶν ἄρτι δημοσιευθέντων πλείστον στρατιωτικῶν προδικασιῶν ἰδιαιτέρως μνημονεύομεν τῆς φράσεως τοῦ διατάγματος, δι' οὗ προδιτάσσεται ὡς διακριθέντες ἐπὶ στρατιωτικῆ ἀρετῇ εἰς λοχαγὸν ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Ἐπαμεινώνδας Μαυροδμήμος καὶ εἰς ἀνθυπολοχαγὸς οἱ ἀνθυπαπισταὶ κκ. Χ. Τραυλλός, Κ. Μανουσόπουλος καὶ Ε. Κουβαράς, συνεπεὶ ἐκδόσεως τοῦ ἀρχηγίου τοῦ στρατοῦ, πάντες λαβόντες μέρος κατὰ τὴν ἐν Καραλή Δερβὲν συμπλοκῇ. — Συνήλθον ἐν τῷ Δημαρχικῷ καταστήματι περὶ τοῦς 160 καπνεμπόρους καὶ καπνοπώλας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἕνα συσκεφθεὶς περὶ τῆς φορολογίας, ἣν ὁ προϋπολογισμὸς ἐπιβάλλει ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ἐξελέγη δὲ δωδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ ἣτις ποιήσεται τὰ κατάλληλα διαδήματα παρὰ τῇ Κυβερνήσει πρὸς τροποποίησιν τοῦ νομοσχεδίου. — Αἱ τελωνεῖαι καὶ εἰσπράξεις τοῦ Σεπτεμβρίου ἀνήλθον εἰς δραχ. 3,922,901 καὶ 70]00 ὑπερτερήσασαι τὰς τοῦ ὁμολόγου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 432,515 καὶ 41]00. — Ἡ συνελθούσα τὴν 1ην Νοεμβρίου ἑκατοκτος συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἑταιρείας τῶν δημοσίων καὶ Δημοτικῶν ἔργων ἐψήφισεν παμψηφεί τὴν ἔκδοσιν τῆς δευτέρας σειράς τῶν μετοχῶν. Ἡ ἀψήφισις αὐτῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρείας ταύτης προεκλήθη ἕνεκεν τῶν ἐργασιῶν τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποῦ σπουδαίως ἀνέχεται. — Ἐγένετο ἐν Πειραιεὶ εἰς τὴν ὄπισθεν τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας σιδηροδρόμου θέσιν ἐναρξίς τῆς ἐπιχωματώσεως τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Πελοποννήσου, οὗτινος τὰ ἐγκαίρια τελεσθήσονται ἐπισήμως τὴν προερχῆ δευτέραν. — Αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐξέπεσαν κυμαίνόμεναι ἀπὸ 183—186 δραχμῶν. — Ἀφίκοντο διὰ Κερυράς εἰς Καλαμάκιον τὴν παρελθούσαν τετάρτην κατὰ πρόσκλησιν τῆς ἀναλαβούσης τὴν τομὴν τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἑταιρεία, 54 μαυροβούνοι, ὑπὸ τὴν ἑποπτείαν ὀμιλοῦντος τὴν ἑλληνικὴν συμπατριώτου των καὶ ὡς πρόδρομοι πεντακοσίων ἢ χιλίων τοιοῦτων, οὓς ἡ ρηθεῖα ἑταιρεία σκοπεῖ νὰ ἐπασχολήσῃ εἰς διαφόρους ἐν Κορίνθῳ ἐργασίας αὐτῆς. — Συνιστῶνται ἐν Βόλῳ ἐμπορικῆ ναυτικῆ σχολῆ πρώτου βαθμοῦ καὶ ἐν Ἰθάκῃ ἐτέρα τοιαύτης δευτέρου βαθμοῦ. — Ὁ μέχρι τῆς 20 λήξαντος ἐξαχθεὶς ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τοῦ κράτους σταφιδόκαρπος ἀνέρχεται εἰς λίτρας 152,520,590 σὺν δὲ ἐξήχθησαν 68,525 στατήρες καὶ 14 ὀκάδες. — Ὁ ἀποδοσὶς ἐπίτιμος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἱατρὸς Διονύσιος Νικινίτης κατέλιπε κληροδότημα τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ 50 μετοχῆς τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς ἣτοι δραχμῆς 250 χιλ. περίπου πρὸς ἔδρυσιν καταστήματος κληνικῆς. — Ὁ κ. Ὁδυσσεὺς Νεγρεπόντης προσέφερεν ἐσχάτως ἐπισκεφθεὶς κατὰ τὴν ἐνταυθα διαμονὴν τοῦ Ἀμαλίου, ὄρ. ν. 1150 ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν.

Ἐξεδόθη εἰς ἰδιαιτέρον κομψὸν τεύχος
 Η
 Α Θ Η Ν Α Ι Σ

ΤΟ ΚΑΛΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΓΛΑΦΥΡΩΤΑΤΟΝ ΕΡΓΟΝ
 ΤΟΥ ΦΕΡΑΙΝΑΝΔΟΥ ΓΡΗΓΟΡΟΒΙΟΥ
 Κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Σπ Λάμπρου

Πωλεῖται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς "Ἑστίας" καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Wilberg καὶ Σ. Βλασοῦ ἀντὶ φράγκ. 2.
 Τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ πέμπεται τὸ βιβλίον ἐλευθέρων ταχυδρομικῶν τελῶν ἅμα ὡς ἀποστείλωσι τὸ ἀντίτιμον εἰς γραμματόσημον ἑλληνικὸν ἢ γαλλικόν.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ
 ΑΛΙΚΗΣ ΔΕ-ΜΕΡΒΙΛ

Τοῦ ὄραξιου τούτου μυθιστορηματός τοῦ Γάλλου συγγραφέως Maximilien Feurin ἀντίτυπα πωλοῦνται ἀντὶ 1 Δραχ. ν. ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς «Κορίνθης» (πλατεῖα Ὁ μ ο ν ο ἶ α ς). Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο σύγκεται ἐκ 14 τυπογραφικῶν φύλλων, εἰς 8ον.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ
 Ξ Ξ Ψ Ω Ι Α Ρ Ψ Α Χ Ν Η Σ
 Δρ. ν. 1.
 Σ Τ Α Λ Α Κ Τ Ι Τ Α Ι
 Δρ. ν. 2.

Πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς "Ἑστίας". Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ δύνανται νὰ λάβωσι τὰ βιβλία ἐλευθέρων ταχυδρομικῶν τελῶν, ἀποστελλόντες τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς γραμματόσημον ἑλληνικὸν ἢ γαλλικόν.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
 εἰς τὸ γραφεῖον τῆς "Ἑστίας" διάφορα γερμανικὰ συγγράμματα ἱατρικῆς εἰς τιμὰς κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ πλέον κατωτέρας τῶν ἀρχικῶν.

LA MODE FRANÇAISE
 37-Buc de Lille à Paris-37

Ἐφημερίς τοῦ σαρμοῦ εἰκονογραφικῆ.

L'UNIVERS ILLUSTRÉ
 ΗΚΚΟΝΟΤΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΟΡΤΟΙΚΟΝ ΕΙΚΜΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 Συνδρομὴ ἐτησία διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 23.

Paris, Rue Auber, 23.